

Er staat een koe op de gang.

Ja, er staat een koe op de gang. In de hal kan zij mooi een beetje herkauwen op het wel en wee op kantoor.

's morgens zie ik de kantoormedewerkers binnenkomen. Er is plek genoeg. Veel kiezen toch elke dag dezelfde plek. Zou het gras daar lekkerder zijn? Dan wordt het drukker. De kantoormedewerkers komen nu eenmaal graag met z'n allen tegelijk. Het zijn net als ik een kudde dieren. Gezellig, ook allemaal nog op dezelfde dag van het zelfde gras eten. Maar is er dan wel genoeg voor iedereen? En blijft het gras dan wel gezond?

Er zijn duidelijk ook families, de ene graast hier, de andere daar. Ze komen niet snel bij elkaar in de wei: "dit is mijn plek, dit is ons gras!" Zouden wij koeien dat ook zo doen?

Soms komen ze op de hal afgerend, net als bij ons op de eerste lentedag van het jaar als de staldeuren open gaan. Druk pratend en met geeltjes om op de wand te plakken in de hand (dat mag natuurlijk niet want dan wordt het een zootje op de gang). Ze zijn blij en vol energie. Scrummen noemen ze dat. Ik kan het vanaf mijn plek niet goed zien, maar doen ze dat in de wei ook? En zijn ze dan net zo blij?

Ik sta op de gang bij Agro en Natuur. Als ik nou bij DICTU zou staan, zou ik dan ook een koe zijn? Nee, nee vast niet. Die DICTU-ers zijn druk. Het ene project is nog niet afgerond of hup het andere start al weer. Het buitelt over elkaar heen. Dat is veel te hectisch voor een koe. Als koe moet je kunnen herkauwen. Ik denk dat ik een mier zou zijn, een ijverig beestje en een ultieme samenwerker. Misschien kunnen ze daar nog van leren? En misschien komt er dan wel een fantastische termietenheuvel in de hal hiernaast.

Nora van Klingereren 2016